U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2011, č. j. KRPA-58956/ČJ-2011-000022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2011, č. j. 8 A 323/2011 - 15,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2011, č. j. KRPA-58956/ČJ-2011-000022, kterým bylo rozhodnuto o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

Městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že žalovaný řádně a srozumitelně odůvodnil své rozhodnutí, neporušil přitom ani zásadu zákazu zneužití správního uvážení stanovenou v § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Stěžovatel nemohl na území České republiky nabýt žádná práva v dobré víře, když sem podle svého vlastního sdělení přicestoval v krytu nákladního automobilu z Ukrajiny mezi dny 6. 8. 2011 a 7. 8. 2011, nemohlo tak být porušeno ani ust. § 2 odst. 3 správního řádu stanovící ochranu práv nabytých v dobré víře. Vzhledem k tomu, že byl náležitě zjištěn skutkový stav, neshledal městský soud ani porušení ust. § 3 správního řádu. Městský soud dále konstatoval, že nedošlo k porušení ust. § 68 odst. 3 správního řádu, žalovaný totiž v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl důvody výroku rozhodnutí a všechna zjištění, která se stala podkladem rozhodnutí. Žalovaný se zabýval též otázkou, zda v daném případě nepostačuje uložení zvláštního opatření, a zdůvodnil,

proč k uložení takového opatření nepřistoupil, městský soud tak neshledal ani porušení ust. § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

Stěžovatel rozsudek městského soudu napadl blanketní kasační stížností, v níž poukázal na ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení o kasační stížnosti, mezi které patří též povinné zastoupení advokátem v případě, že stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti podal návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud tuto žádost usnesením ze dne 18. 11. 2011, č. j. 8 A 323/2011 - 31, zamítl s odůvodněním, že stěžovatel neprokázal, že nemá dostatečné finanční prostředky. Následně stěžovatele usnesením ze dne 14. 12. 2011, č. j. 8 A 323/2011 - 34, které mu bylo doručeno dne 22. 12. 2011, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce doložil, že je v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, nebo že sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Do dne vydání tohoto usnesení o odmítnutí kasační stížnosti této výzvě stěžovatel nevyhověl a nedoložil tak splnění podmínek řízení o kasační stížnosti dle § 105 odst. 2 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že nedostatek povinného zastoupení advokátem brání projednání kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto zdejšímu soudu nezbylo než dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., kasační stížnost odmítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. března 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu